

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Argvmentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

commemorant illud, ceruum grauatum excrecentibus cornibus, & pilis, caligantibusque oculis serpentem narium afflatu à cauernis extrahere, illumque deglutire: tunc verò vi veneni astuantem ad fontem currere, & potare: itaque proiectis cornibus totum imminuari: atque idcirco Dauidem se ceruo confectum, qui haustu antiqui serpentis per peccatum veneno ad fontem misericordiae per penitentiam currat: atque ita ad ipsum Deum tanquam ad omnium bonorum fontem anhelans salutari gratiae potu recreetur.

VII.

Pannonius.

Beatos Deum
instar matris
consolatur.

Esai. 49. 15.

Esai. 66. 13.

Psal. 125. 6.

Esai. 15. 8.

Euf. Cesar.

Ezech. 10.

Postremò rectè dicitur, *Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum*: quod miram dulcedinem indicat, ductaque est similitudo, ut vult Pannonius, à matribus, quae paruulos plorantes amplecti solent, blanditiis delinire, eisque lachrymas abstergere, & vbera porrigere. Ita enim sanctos, qui ex hac vita plorantes discedunt propter laborum asperitatem, Deus in cælo benignè excipit, & instar blandissimæ matris consolatur. Eam namque ob causam Deus matri se comparat Esaiæ 49. *Nunquid obliuisci potest mater infantem suum, & non misereatur filio uteri sui?* & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Et cap. 66. *Quomodo si cui mater blandiatur: ita ego consolabor vos?* Quod autè sancti in hac vita plorare dicantur, quasi à persecutoribus vapulent, demonstrat locus ille Psal. 125. *Euntes ibant, & siebāt mittentes semina sua*. Eandem sanctorum in patria cōsolationem iisdem ferè verbis prænuntiavit Esai. c. 25. *Præcipitabit mortem in sempiternum, & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie*. Quamquam Euseb. Cæsariensis lib. 4. demonstrationis Euangelicæ c. 12. hunc locum Esaiæ interpretatur de redemptione mundi facta per Christum, in qua ait Christum nostrorum peccatorum maculas absterxisse: sed sine dubio potest etiam referri ad statum gloriæ. Cōcinat cum hac Ioannis, & Esaiæ sententia illud, quod ostensum fuit Ezech. c. 10. Nam cum primo capite mōstrata ei fuissent illa quadriformia animalia, quorum singula quatuor facies habebāt, leoninis, hominis, bouis, & aquilæ; decimo tamen capite, ubi eadem visio replicatur, pro facie bouis facies Cherub apparuit: quo fit, ut bouis facies in faciem Cherub conuersa fuerit, certè ad hoc ipsum, de quo agimus, exprimendū: sanctorū enim facies in hac vita mortali facies bouis est in arca laborantis, & sudantis, quæ tamè postea in faciem Cherub pulcherrimam commutabitur, absterxis videlicet lacrymis, deteriso puluere, denique mortalitate in immortalitatis gloriam conuersa.

ARGVMENTVM.

Iam hic incipit tertia visio huius operis. Cum igitur in superioribus Ecclesiæ per tyrannos persecutiones ante Constantini tempora fuerint commemorata, iisdem per Constantinum compressis Ecclesiæ pax (quod spectat ad tyrannos) iterum reddita, deinceps narratur eiusdem per hæreticos, principesque eorum fautores diuexatio. Hoc igitur capite sigillum septimum aperitur, quo aperto admiranda sanè prodigia Ioanni apparuerunt, quæ priusquam explicemus, ipsa imaginaria visio describenda est. Quod igitur attinet ad visionem imaginariam, primum commemorat Ioannes factum fuisse silentium in cælo quasi media hora. Secundo vidit septem Angelos stantes in conspectu Dei, quorum singulis datae sunt singule tubæ. Tertio venit alius Angelus, & stetit ante altare habens thuribulum aureum, cui datae sunt incensa multa, ut offerret ante altare aureum.

aureum, qui impleuit thuribulum de igne altaris, & misit in terrā, factaque sunt tonitrua, & fulgura, & terramotus magnus. Quarto septem illi Angeli, qui habebant septem tubas, eisdem insonuerunt, accideruntque, dum singuli canerent, portenta quaedam terrifica. Etenim insonante primo Angelo sua tuba facta est grando, & ignis cum permissione sanguinis, quibus in terram missis tertia pars terrae combusta est, & tertia pars arborum concremata, & omne fenum viride combustum. Secundo Angelo tuba canente mons quidam magnus igne ardens missus est in mare, & tertia pars maris facta est sanguis, & mortua est tertia pars viventium in mari, & tertia pars nauium perit. Tertio Angelo tuba canente magna quaedam stella ardens tanquam facula cecidit de coelo in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum, dicebaturque stella Absinthium, conuersaque est tertia pars aquarum in absinthium, quam ob causam multi homines perierunt. Quarto Angelo tuba canente percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunae, & tertia pars stellarum ita ut tertia eorum pars obscuraretur, & diei non luceret pars tertia, noctisque similiter, & audita est vox unus aquilae volantis per medium caeli dicentis voce magna: Vae, Vae, Vae habitantibus in terra de ceteris vocibus trium Angelorum, qui adhuc erant tuba canturi, significaturque multo maiora portenta, magisque mortalibus luctuosa apparitura canentibus tuba tribus Angelis, qui supersunt. Haec sunt, quae hoc capite commemorantur quae vel ipsa tantum commemoratione non admirationem modo, sed intellegendi etiam studium curiosis excitant auditoribus.

CAPVT OCTAVVM.

T cum apperuiisset sigillum septimum, factum est silentium in coelo quasi media hora. Et vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & datae sunt illis septem tubae. Et alius Angelus venit, & stetit ante altare habens thuribulum aureum: & datae sunt illi incensa multa, ut daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu Angeli coram Deo. Et accepit Angelus thuribulum, & impleuit illud de igni altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terramotus magnus. Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, praeparauerunt se, & tuba canerent. Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grando, & ignis, mista in sanguine, & missum est in terram, & tertia pars terrae combusta est, & tertia pars arborum concremata est, & omne fenum viride combustum est. Et secundus Angelus tuba cecinit, & tanquam mons magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, & mortua est tertia pars creaturae eorum, quae habebant animas in mari, & tertia pars nauium interit. Et tertius Angelus tuba cecinit: & cecidit de